

КАЗ БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 13, БРОЙ 56, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СУ "Иван Вазов" гр. Плевен

март 2023

Национален конкурс за журналистика „Стоян Михайловски“ – Трета награда – 2013; Първа награда – 2014

Национален конкурс за журналистика „Григор Попов“ – Първа награда – 2016, 2017, 2018, 2020, 2022; Специална награда – 2019, 2020, 2021

Национален конкурс за журналистика „Гео Милев“ – Първа награда – 2019, 2022; Втора награда – 2020, 2021

Цена 1 лев

Свобода на духа

Полина Петрова, 9г

Националният празник поставя пред нас въпроса за народността. Около какво съумяваме да се обединим? Ценим ли своята принадлежност? Четете на стр. 4.

150 години от гибелта на Апостола

стр. 4

Успехите на учениците ни

стр. 3

Преполовихме учебната година!

Резултатите – стр. 5

Пристрастия

- ✓ 8 март: Мисия „Жена“ – стр. 8
- ✓ За бавното (не)променяне – стр. 9
- ✓ Книгата или по-малката ѝ сестра? Кой път избираме, за да се потопим в нови причудливи светове? – стр. 4
- ✓ Невидимият лекар – стр. 9
- ✓ Малък коментар в две части – стр. 8, 10

Пъстроцветно

- ✓ Видяно и чуто – стр. 2
Въпроси към президента
Видео за СТЕМ центъра
- ✓ Аз, гражданинът – стр. 6, 7
- ✓ Аз, ученикът – стр. 5
- ✓ СУ „Иван Вазов“ отваря вратите си за срещи с родители на бъдещи първокласници, петокласници и осмокласници. Научете повече и за приема след седми клас – стр. 12

Още:

- ✓ Филмите на 2023 – стр. 10
- ✓ Хороскоп за март – стр. 11
- ✓ Смях в класната стая – стр. 11

Видяно и чуто

Интересна и поучителна среща с президента на Република България Румен Радев

На 18 януари имаме възможността да присъстваме на церемонията по откриване на Изнесен комплекс за авиационно образование на Висшето военновъздушно училище „Георги Бенковски“

Специален гост на тържественото събитие бе президентът Румен Радев. Именно той преряза лентата на новия комплекс, след като бе посрещнат с почетен строй от курсанти и преподаватели във ВВВУ. След края на изнесената церемония, на която присъстваха и общественици от нашия град, в една от залите се проведе дискусия с държавния глава, на която имаме честта да присъстваме и ние от редакционния екип на вестника. Всеки желаещ можеше да отправи свой въпрос към президента, а той прояви уважение и търпение, отговаряйки на всекиго.

Първа от екипа ни се изяви Яна

Янева от 8а клас. Тя попита държавния глава какви спомени събужда у него днешният ден с откриването на ИКАО и дали се връща към военното обучение, през което е преминал. Като бивш възпитаник на ВВВУ, президентът отбеляза, че спомените, които изникват у него, са приятни, но винаги над всичко остават сериозността и отдадеността в професията. Подчерта, че както работата на летеца не е лесна, така и обучението е отговорно и се свързва с различни умения.

Въпрос отправи и Божидара Павлова от 11в клас. Тя конструира мисълта си около ролята на военната професия за формирането на

националната идентичност. При своя отговор президентът постави акцент върху това, че да бъдеш военен, не е просто професия, а призвание, мисия. Сподели ни, че гледа на военното дело като на един от основните стълбове в изграждането и развитието на една държава и именно това го прави толкова важно и необходимо.

В края на срещата, след като пре-

зидентът отговори на всички отправени към него въпроси, Марта Милева от 8а клас подари на Румен Радев последния брой на училищния вестник.

Яна Янева, 8а
Ивелина Борисова, 8в
Божидара Павлова, 11в

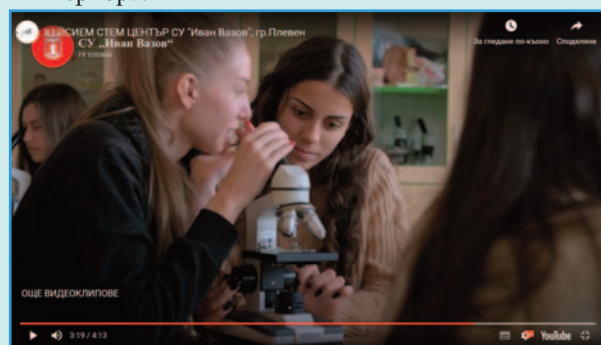
От мрежата

Рекламен видеоклип за СТЕМ центъра

В интернет пространството може да гледате видео, което популяризира СТЕМ центъра в нашето иновативно училище. Клипът е дело на КЕИСИЕМ ЕООД – партньори по проекта за изграждане на центъра, и в него са включени кадри от обучението на ученици от гимназиален етап в четирите високотехнологични кабинета, показани са още кътовете за отдих и интериора.

Видеото ще откриете както на сайта на училище „Иван Вазов“ <https://www.sui-vanvazov.com/>, така и в канала и сайта на КЕИСИЕМ ЕООД.

В@з Буки Веди

Четвъртокласници в СТЕМ кабинета по физика

На 23 януари учениците от 4д и 4е клас влязоха за своя първи урок в СТЕМ кабинета по физика и астрономия. Нови за тях се оказаха средата, дейностите и учителят. В часа по човек и природа четвъртокласниците обогатиха своите знания за Слънчевата система с помощта на Надежда Вълева – преподавател по физика и астрономия в нашето училище. Освен че изгледаха увлекателна презентация

по темата, учениците участваха и в игра по групи, за да се справят с няколко тестови задачи върху изучения материал. Малките ученици останаха впечатлени от възможностите на модерния СТЕМ кабинет и са нетърпеливи за още бъдещи уроци там.

В@з Буки Веди

Математици в действие

Истинска математическа надпревара устрои класните ръководители на 4а и 4б клас – Даниела Китева и Евелина Никова. След като от началото на учебната година учениците им посещават клубове по математика, за да се усъвършенстват в решаването на задачи от всякакъв вид, на 11 януари двете паралелки провериха усвоените знания и умения. В оспорван математически сблъсък четвъртокласниците, организирани в четири отбора, решаваха различни типове задачи: числени изрази с неизвестни числа, математически ребуси, логически задачи. Накрая трябваше да се справят и с интерактивна „магическа“ кутия, съдържаща задачи за съобразителност и умения за

бързо смятане.

Въпреки че имаше победители и победени, най-безценният дар за участниците бе възможността да се научат да работят в екип.

В@з Буки Веди

Калин Стоянов, 6д

Успехите на наши ученици

Шампионка в скока на височина

Натали Захариева от 8в клас се представи повече от успешно на Националния шампионат по лека атлетика. Благодарение на труда и упоритостта си тя заслужено се качи на почетната стълбичка.

На 5 февруари 2023 година в град София, в „Асикс Арена“, се проведе Националният шампионат по лека атлетика за момичета и момчета под 16 години. Нашата съученичка Натали се състезава в скока на височина и отвя съперниците си с личен резултат от 1,70. Тя ни разказа, че отскоро се занимава с лека атлетика. Започва благодарение на напътствата на своите родители, които я подтикват към този спорт, забелязвайки таланта и устрема ѝ.

Натали започва тренировки през лятото на 2022, но месец по-късно ѝ се налага да ги прекъсне. Счупена ръка след падане от дюшек осуетява подготовката ѝ. Тя разказва, че се връща към тренировъчния процес на 15 октомври и само месец по-късно участва на първото си състезание в скока на височина. Още при своя дебют Натали сразява конкуренцията и достига до първото място. До момента е ходила общо на три състезания, като две от тях са Национални шампионати.

Това далеч не са първите и единствени спортни постижения на Натали. От малка е състезателка по художествена гимнастика. Споделя, че това си остава любимият ѝ спорт. Завоювала е 70 медала, но за нея не те са важни, а самото ѝ представяне. Издава, че обръща внимание на всяка тънкость, за да се представи още по-добре следващия път. С отбора, от който е част, към момента рядко участват в състезания – веднъж в годината на Държавни първенства. Развитието в този спорт е трудно поради липсата на добри условия, но не ѝ е много лесно да се откаже, тъй като

през целия си път до момента е вървяла ръка за ръка с гимнастика. Отбелязва, че отборът е много задръжен, ръководителките много обичат и ценят всички състезателки. Въпреки силните връзки с този спорт тя смята, че няма бъдеще с художествената гимнастика. Множеството травми обаче няма да ѝ попречат и тя е готова да вземе участие в следващото Държавно първенство, а след това ще реши дали да продължи да се занимава и с този спорт.

Натали не е единствено шампион в залата, тя е отличничка и в училище. Знаем, че спортът възпитава и изгражда чудесни навици, но в допълнение с дозирания лични качества, които Натали носи, тя успява да се докаже във всичко, с което се захване. Седем години е свирила на китара, участва и в конкурси, но в началото на осми клас спира, за да се посвети изцяло на училището и спорта.

Любопитно е, че преди всеки тест тя отменя тренировки си, за да успее да си научи добре. Старае се тренировките да не пречат на ученето. За нея и двете са изключително важни, но на първо място поставя образованието си. И тъй като е перфекционист, съумява след това да навакса с пропуснатите

тренировки. Натали е упорита, скромна и възискателна. Знае, че със силна воля може да постигне всичко: „Никога не съм се смятала за нещо повече, защото аз съм човек като всички останали“.

Тя е решена в бъдеще да се развива с леката атлетика. Има изключителни качества и тренира при един от най-добрите треньори в България. Споделя, че ще продължава да прекарва часове в залата, за да е достатъчно подготвена за своята голяма цел – Олимпийските игри.

Ние вярваме в нея и ѝ пожелаваме успешно представяне на Държавното първенство по художествена гимнастика и на всички следващи състезания по лека атлетика. Нека продължава да носи на нас, на семейството си и на треньорите си хиляди поводи за гордост и възхищение!

Яна Янева, 8а

Неуморен талант

В края на миналата година песента „Малка приказна страна“, изпълнена от Гергана Карапанова (бжс) и композирана от Георги Милтиядов, спечели Първа награда на Десетия Европейски конкурс за детска песен „Златни искри“, който се провежда във Варна. Това отличие и нестихващият ентузиазъм на шестокласничката ни отведоха при нея.

– Разкажи ни повече за конкурса „Златни искри“.

– Участвах в десетото издание на този конкурс. В него участват деца от различни държави, а песните – 28, като на някои от тях авторите бяха

Светослав Лобошки, Хайгашод Агасян, Петър Писарски и много други. Този конкурс е за цялостна песен. Тук говорим за текст, аранжирмент, изпълнител и музика.

– На колко конкурса си била до момента?

– Не обичам да ходя по конкурси, най-много по два на година, защото смятам, че те са по-скоро, за да видиш своите възможности, и ако имаш някакви пропуски, да започнеш да работиш повече върху тях.

– Мечтаеш ли за Детската Евровизия?

– Приемам конкурса „Златни искри“ като моята „Детска Евровизия“, защото там участват страни от цяла Европа.

– Кога започна да се занимаваш с пеене?

– От много малка съм проявила интерес към музиката и тогава са открили моята дарба, че мога да пея и вече близо осем години се занимавам с това изкуство.

– Успяваш ли да подходиш към музика като към забавление и удоволствие, а не като състезание?

– Цялостната ми идея за музиката е свързана със забавление, щастие и радост. Има доста хора, които подхождат към това изкуство като към състезание. Обаче музиката е съвсем различно нещо и за да достигнеш до дълбините ѝ, трябва да осъзнаеш какво точно правиш и какво искаш да направиш. Това е пътят към успеха.

– Какво е чувството да имаш своя собствена песен?

– Георги Милтиядов е написал две песни за мен, казват се „Нов ден“ и „Малка приказна страна“ – песента, с която спечелихме надпреварата във Варна. Разбира се, това не би било възможно без Георги, на когото съм изключително благодарна.

– Колко време работиш върху усъвършенстването на една песен?

– Ако сметнем колко часа се работва и записва една песен, са около 5-6 часа. Песента „Малка приказна страна“ е изключително трудна за изпълнение. Тъй като е нова песен, на мен ми трябваша около 3 часа, за да я науча с всичките и орнаментики. Относно записа на песента, ако нещо не се получи, то

се преповтаря, докато стане. Той отнема също около 3 часа.

И съответно след това, когато се обработва с всички ефекти, понякога стават над 6 часа, това не е никак лесна работа. Текстът на тази песен е на Десислава Софранова и точно тя ме избра да изпълня песента, аз останах изключително изненадана, защото не се смятам за толкова гласовита, но въпреки това ми беше много интересно.

– Разбрахме, че се занимаваш и с волейбол. От колко време тренираш?

– Тренирах волейбол около две години, прекъснах, после отново се върнах към този спорт. Получават се общо четири години. Обичам волейбола, но той е на заден план, защото предпочитам да се развивам, пеейки, над това работя, това ми е на сърце.

– Кой е любимият ти предмет в училище?

– Любимият ми предмет е литературата, защото мога свободно да изразя какво мисля. Смятам, че всеки има свободата и правото да казва, да пише и да се изразява по начин, по който той иска. Точно това на мен ми дава свободата да творя и да правя това, което обичам.

– Успя ли да постигнеш целите си за миналата 2022 година?

– Да, мога да кажа, че успях да постигна удовлетворяващи резултати, като един от тях е участието ми в „Детска мелодия на годината“, даваха и клип с песента ми по БНТ, заедно с песента от конкурса.

– Как постигаш своите успехи?

– Постигам успехите си с изключително много труд, постоянство, усърдна работа, много репетиции, търпение и задължително „стискане на зъби“, защото в целия процес на създаване на песен, ти трябва да знаеш, че, за да постигнеш резултат, който да удовлетворява самия теб, ти трябва да си борбен. Не отиваш с мисълта, че изпяваш това, което са ти казали, и си тръгваш, а го правиш, защото на теб ти харесва и искаш да докажеш на себе си, че можеш да постигаш целите си въпреки трудностите.

Яна Янева, 8а
Катерина Тодорова, 8в

Достойно представяне в национален конкурс

Яна Маринова (7д) участва със свое есе в Националния конкурс „За какво ни е космосът“, посветен на 50-годишнината „България – космическа държава“. Текстът ѝ бе оценен от компетентно жури и Яна е сред малцината ученици в страната, получили сертификат за достойно представяне в надпреварата.

Споделя, че от малка проявява интерес към астрономията. Водена от страстта си към нея и писането, решава да участва без колебания. Разказа ни за вълнението си около конкурса. Седмокласничката спомена, че би искала да изучава Космоса в училище повече. Възхищава се на успешните български астронави и смята, че всички са достойни за почит и уважение.

Поздравяваме Яна за постижението!

Ивелина Борисова, 8в
Деян Тончев, 8в

КОСМОСЪТ И АЗ

Много харесвам документалното кино. Увличам се до такава степен, че после с дни си мисля за нещата, които съм гледала. Наскоро по телевизията излъчваха филм за Студената война и най-вече за нейното отражение спрямо развитието на космонавтиката като наука и като реализация. Разбрах, че на 12 април 1961 г. руснакът Юрий Гагарин пръв от хората е полетял към Космоса, че през юли 1969 г. американският астронавт Нийл Олдън Армстронг е стъпил на Луната. Още много интересни факти прочетох и се зарадвах, че нашата българска държава също е участвала в поставянето на началото на общуването между човека и Космоса. Но за мен Космосът има и друго присъствие – асоциирам го с човешките мечти. С желанието да се издигнеш над земните неща и да видиш всичко от една далечна точка, да се сепнеш от мисълта колко голямо пространство е Космосът и как всичко изглежда незначително и дребно в сравнение с неговата необятност. Има много герои, които са имали щастието да се издигнат над Земята, но само двама от тях са българи – Георги Иванов и Александър Александров. И в Деня на космонавтиката (12 април) в един от сутрешните телевизионни блокове бе поканен нашият космонавт Георги Иванов, вече на 80 години. За мене бе голямо щастие да чуя думите на този смел българин, да се доближа до светогледа му. А той говори за личните си срещи с другите космонавти, за това как изглежда Земята от Космоса, как е снимал с фотоапарата си „Киев 4“, как през 1979 г. България е била шестата страна, изпратила човек в Космоса. За космическия кораб „Съюз 33“, за разговорите, за вълнението. Той бил взел със себе си по шепа пръст от Шипка, Плиска и Бузлуджа. Всенародна любов заливала пилота, но той смята, че по-достоеен за уважение бил трудът на стотиците учени от 17 научни института, без които това нямало да се случи. Казва, че и сега се ползва българска космическа апаратура и че такава има и на Марс. България е била третата страна, произвеждаща храна за Космоса, че сам се е хранил с българска космическа храна. Оптимист е, че заедно с Българската академия на науките би могло отново да се заговори за участие на страната ни в космически мисии и международни програми, свързани дори с Международната космическа станция.

Сега отново си мисля за нещата, за тези истории, които ми разказа нашият космонавт. Мисля си и за гласа на Валя Балканска, който е тръгнал дори две години преди Георги Иванов да полети, чужда се докъде ли е стигнал, възможно ли е някой да е чул „Излязъл е Делю хайдутин“? Много си мечтая тези разговори да продължат, но наситени с нови емоции, с нови познания и приключения, в които участват млади български герои и достойни български учени, защото всеки човек е голям колкото са големи неговите мечти, така поне мисля аз!

Памет за Апостола

На 19-и февруари се навършиха 150 години от гибелта на Васил Левски. Този ден е важен не само за историята, но и за нас – наследниците на Апостола. Тогава в покрайнините на град София родината ни губи своя най-достоеен син. Искане ни се думите на Бръчков от Вазовата повест „Немили-недраги“ да живеят у всеки наш сънародник и България наистина да не забравя своите славни синове! Левски е най-славният! Поклон!

Аз съм Левски

Васил Левски е не само име, това е титла, която включва в себе си памет, родолюбие, вяра, сила, борба. Мога само да мечтая да имам поне част от неговите качества. Вярвам, че те са предавани през поколения и всички от нас ги съхраняват дълбоко в себе си. Всеки пази по нещо от този велик българин, затова Левски е целият народ на България. Аз като смелия, силния, добрия, обичащия народа си Васил Левски, искам да кажа на всички, които не харесват родния си дом – България, и мислят да ходят накъде другаде: „България е велика и си е наша!“. Минавали сме през трудности и войни, но винаги си оставаме българи, носещи духа на Левски. Ако имах възможност, бих се опитал да събудя вярата и любовта на българите в чужбина и да ги убедя, че с общи усилия можем да променим

будещето си. Защото целият народ – ние сме Левски, който се е борил, за да ни има нас и България. Трябва да сме като него – да обичаме родината и да не я изоставяме. Представям си колко хубаво бихме живели всички, ако постъпките ни бяха насочени към това да пазим и защитаваме нашата свята България. Тогава държавата ни щеше да е силна и стабилна, защото всеки неин гражданин я обича и не я предава. Аз обичам моята родина. Аз се възхищавам на Васил Левски. Аз вярвам, че българите сме велик народ, защото носим наследството на Левски. Всичко би се променило, ако и ние като Васил Левски се обединим в името на родината.

Кристиан Симеонов, 4г

Апостола на свободата

Когато сме били под османска власт, Левски дойде да спаси нас.

Тайни комитети направил е той, За да има в България мир и покой.

Оставил всичко, за да ни освободи. Левски, остани в сърцата ни!

Апостоле, благодаря, че ни спаси, че даде за нас живота си.

Жана Постълуйт, 4г

Материалът подготви Ивелина Борисова, 8в

Книгите

За четене или за слушане?

Не е случайно твърдението, че книгите са прозорец към света за малки и големи. Препращат ни към места, изпълнени с мечти, радости, красоти, но разкриват и реалността, болката, грозното. Книгите са учител, пътеводител, другар. Те са най-ценното средство за обогатяване на знанията. Чрез тяхната магия развиваме въображението си до безкрай. Помагат ни да се изграждаме като личности, успяват да ни вдъхновя-

ват всеки ден. За някои хора четенето е като бягство от реалността – грабваш книгата и потъваш в уют, магията се случва. В днешно време обаче все повече хора се превръщат от читатели в слушатели – предпочитат аудиокнигата пред нейния книжен вариант. Дали четенето на книги ще остане непобедимо, или новите технологии ще надделеят? Аудиокнигите далеч не са новост. Те са достъпни в библиотеките на училища и музикални магазини още през 1930 г., но чак през 80-те години нашумяват и привличат вниманието на хората. Между книгата и нейната по-малка сестра – аудиокнигата, съществуват прилики и ред разлики. Всяка има своите преимущества и недостатъци. За едното използваме тонове

Народът

Благословия и отговорност

С приближаването на Националния ни празник всички сме обхванати от идеята да се изгъкнем и да покажем гордостта си от националната си принадлежност. Дали с виртуален пост в социалните мрежи, или с едно истинско цвете и поклон пред някой паметник, датата 3 март винаги събужда едни сякаш позабравени и изтласкани от ежедневните повърхностни мисли идеали, които смятаме, че е достатъчно да възразяваме у себе си няколко пъти в годината. Като истинска треска, чувството обхваща всяка клетка от нашето тяло, вълнува и провокира размисъл за истински ценното в отрязъка от време, който притежаваме. И всичко това – за да бъде забравено като с магическа пръчка още на следващия „работен“ и „натоварен“ ден. „Народе????“ – това е написал Васил Левски в тефтерчето си още преди повече от 150 години, и то остава да звучи в нас завинаги. За да бъде достатъчно обективна, си признавам, че тълкуването на думите на Апостола е една истински отговорна и почти непосилна задача за когото и да било от нашето поколение. В интернет е пълно със статии, тълкуващи написаното от именития българин. И във всички тях рядко можем да открием нещо достоверно, основано на научни факти и сериозни проучвания, съчетани с трезва преценка и необходимото безпрекословно уважение, което сме длъжни да отдаваме, когато говорим и пишем за светите личности от нашата история. Какво е искал да каже Левски с това кратко изречение, завършващо с четири въпросителни, е тайна и мистерия, която дори и най-подготвените историци едва ли биха могли на 100% да разкрият. Безотговорно е да вадим дума или израз от контекста и да коментираме по свое усмотрение. Дали Левски се е чувствал разочарован от действията на сънародниците си, или несигурен в бъдещето на следващите поколения, е въпрос, който може да задаваме само на себе си. И обръщайки се по-честно към съвестта си, трябва да осъзнаваме доколко следваме завета на нашите предци. Думата „народ“ е нещо наистина свято в цялата ни хилядолетна история. Още от племето, водено от хан Кубрат през VII век, та чак до ден днешен – когато се смятаме за мо-

дерна европейска държава, народът е тази специална общност, в която всички се чувстваме обединени. Народът сме всички ние, творците на събитията и процесите, които съпътстват българския летопис. Народът са всички хора – млади и стари, бедни и богати, които помнят своето минало и гледат с устрем към по-доброто и светло бъдеще. Да бъдеш дете на една родина, е благословия, която всички получаваме още с раждането си. Принадлежността към нея и към нейните хора обаче, трябва да бъде заслужена и ценена на едно по-високо, духовно ниво. Заслужаваме ли днес всички ние да се наричаме „българи“? Достойни наследници ли сме на всички онези хора, създали и издигнали България през Средновековието, и на онези, направили възможно съществуването ни в свобода? Отговорите на тези въпроси са трудни. Оглеждаме се около себе си и няма как да не забележим всички негативни събития, които са като тръни в очите дори и на най-обнадеждения човек. Новините за нестабилното политическо управление, тежката икономическа криза, жестокостите и аморалните постъпки във всеки един пласт на обществото ни заливат от всички страни. И все повече ни отдалечават от идеала и конструктивната творческа мисъл, която би трябвало да имаме като едни образовани и можещи членове на социума. Обединяваме се все порядко – обикновено при събиране на средства за лечение на деца, когато вече държавата окончателно е абдикирала, но дори и тогава рядко може да се види пламъкът на всеобщото обединение. Понякога дори се срамуваме да признаем национал-

ната си принадлежност просто защото не чувстваме нищо в себе си или осъзнаваме, че на този етап ни е по-важно да сме „граждани на света“. Свикваме да се фокусираме върху негативното, да търсим оправдания, да разсъждаваме и да действаме повърхностно, вглеждайки се само и единствено в своите собствени потребности. А истината винаги идва, когато погледнем по-нашироко и осъзнаем мястото и мисията си в голямата картина, в безкрайната вселена от възможности, които Животът ни предлага. Всяко едно поколение има нелеката, но истински вдъхновяваща задача да остави нещо стойностно след себе си. Да твориш, а не само да консумираш или дори още по-лошо – да рушиш, е мисия, която трябва да приемем с цялото си същество. Първо като индивиди и силни индивидуални личности, а след това и като част от нещо много по-голямо, красиво и свято – като част от народа. Да, родът, народът, родината са истински свети неща, които първо трябва истински да почувстваме в сърцето си, за да можем след това да споделим и доразвием. И тук целта не е да си поставяме идеали, които спляпо да следваме. Целта е да познаваме истински историята си, да осъзнаваме мястото си в света и да се опитаме да бъдем най-добрата версия на себе си така, както са направили всички личности, пред които се прекланяме и благоговеем. Не всеки е роден да бъде лидер или герой на цяла една нация, но всеки един човек, абсолютно всеки един, носи божествената сила в себе си да бъде герой някога за някого. Когато осъзнаем малките си големи роли в обществото, тогава ще бъдем една идея по-близо до пълното значение на думата „народ“.

Божидара Павлова, 11в

Ивайла Лозанова, 9в

Най-известното приложение, с което свързваме аудиокнигите днес, е Storytel. То ни позволява да слушаме избрано от нас произведение по всяко време – когато си почиваме, чистим, готвим, работим, дори и когато шофираме. Друг е въпросът доколко сме отдадени на аудиокнигата, след като съвместяваме слушането ѝ с куп други дейности... Някои хора смятат, че и книгите, и аудиокнигите имат бъдеще сред така разнородното ни общество. За да изчетем една книга са ни нужни дни или месеци, това зависи от ежедневието на всеки. Тук привържениците на книгите на звукозапис изтъкват поредно преимущество. Аудиокнигите позволяват да изслушаме много повече произведения за времето, в което ще прочетем една книга. Тези с повече свободно време биха избрали хартиениената

книга, а по-заетите ще съвместяват часовете работа със слушането на аудиокнигата. Няма нищо по-хубаво от това да прелистиш своето четиво, да усетиш приятния аромат на страниците, да се отпуснеш и да бъдеш готов за ново приключение. Една част от обществото ще остане отворена към новите възможности, които предлага технологичният свят, а четящите ще бъдат все така верни на своите предпочитания. Защото същинският прочит е незаменим! Не може да не отбележим, че и книгите на хартиен носител, и аудиокнигите ни правят по-добри както към останалите, така и към нас самите. Карат ни да се замисляме над действията си, показват ни най-ценното в живота. С тях стигаме на едно място, следвайки различни пътища!

Кристина Московска, 8б

Аз, ученикът

Шест +

Топ 3

Равносметка в края на срока

Първият срок е в историята и по традиция обобщаваме постигнатото. Много паралелки могат да се похвалят с чудесни резултати, но ви представяме тези на най-старателните. Ако вашият клас не е сред отличените, спокойно, вторият срок е пред вас! Никога не е късно да покорите върха!

V – VII клас

Трети по успех в прогимназиален етап са ученици от Vб клас с успех 5,58. На следващо място с 5,62 са VIа. **Първенците са Va клас с постижение 5,74.**

VIII – XII клас

Сред учениците от горен курс също наблюдаваме отлични постижения. На трето място са XIв клас с успех 5,58. Тази година челните позиции са за осмокласници. До второто място с 5,62 достигат от VIIIб клас, а на **първа позиция се класират VIIIв със среден успех 5,66.**

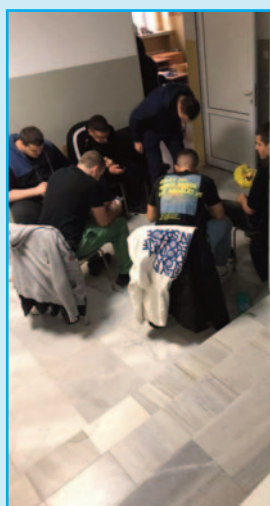
Ивелина Борисова, 8в

#Вголямото

Междучасието през погледа на гимназистите

В края на първия учебен срок решихме да обиколим коридорите, за да видим какво правят гимназистите в голямото междучасие.

Наред с обичайното чакане в лавката, нашите съученици правят и други интересни неща. Повечето ученици от различните класове се събират и разговарят по коридора, в стола или край обособените кътчета пред кабинетите на четвъртия и третия етаж.

Забелязахме, че някои ученици не излизат от стаите и слушат музика или стоят на телефоните. Други пък учат, дописват домашни или преговарят за предстоящия тест. Заслужава си да споделим заниманието на няколко ученици от 8б клас. Крисиан е изработил игра, подобна на „Монополи“, която предизвиква интерес не само сред съучениците му, но и сред учениците от другите класове.

Междучасията са за почивка и подготовка за следващия час и е добре да ги прекарваме в разговори с приятели, а не вгълбени в телефона.

А вие как прекарвате междучасията? Изпратете ни снимки на познатия адрес – el_vestnik@abv.bg.

Стефания Петрова, 8б
Ивелина Борисова, 8в
Деян Тончев, 8в

Говорят осмокласници

За нас първият срок премина успешно. Справихме с трудностите и гледаме с вълнение към втория. Поговорихме с част от нашите съученици, които прекрчиха прага на училището ни за първи път през тази учебна година.

– **Как се чувстваш в новото училище?**

Натали Захариева, 8в: В началото беше стресиращо, защото имаше много ученици, а пък старото ми училище беше по-малко. Но въпреки това свикнах бързо.

– **А губеше ли се по коридорите?**

Н. З.: Първите няколко дни се губех, но за щастие, се справих благодарение на няколко съученици.

– **Какви са целите ти през новия срок?**

Н. З.: Да не завършвам с петица по информационни технологии, а по всичко друго да съм с шестци.

– **С какви впечатления си от училището?**

Илина Пресолска, 8а: Радвам се, че тук открих нови приятели, атмосферата е приятна и обучението се случва по интересен начин. Това ме кара да се чувствам добре. Първите дни се изгубих по коридорите, но след това открих къде е салонът по физическо, вече свикнах.

– **Какво обучение предпочиташ – в новите кабинети или в класните стаи?**

Емил Тодоров, 8г: Определено в новите кабинети. Предпочитам тях, защото е по-хубаво, долу, в

кабинетите, има по-интересни столове, там има много голям екран, а в стаята има само една бяла дъска.

– **Как се чувстваш в новото училище?**

Е. Т.: Чувствам се добре, защото обстановката е много различна. Има доста хубави и нови неща, има електронни дъски, много по-голямо е. Също така в старото ми училище нямаше различни паралелки, а тук това ни позволява да учим предметите, които са интересни за нас.

– **По кой предмет ти е най-трудно?**

Е. Т.: Най-трудно ми е по английски език.

– **Как те приеха твоите нови съученици? Как градите взаимоотношения си?**

Ия Арделска, 8б: Честно казано, в началото бях притеснена как ще се впиша в новото училище. Макар и на ново място, се чувствам супер. Чувствам се като една от всички, защото няма разделения и неприятни коментари. Смятах и че трудно ще се ориентирам, за да стигна от класната стая до салона например, но благодарение на съученици ми не се стигна до нищо такова. Когато ходя някъде, почти винаги някой е с мен.

Яна Янева, 8а

Четрадиционна изложба

Десетокласници пресъздадоха картини на световноизвестни художници в часовете по изобразително изкуство. Изложбата е разположена на втория етаж на училището. Освен да разгледате чудесните творби, бихте могли да научите и по-вече за художниците, като сканирате с мобилното си устройство QR кодовете от рисунките.

Фейлетон

Милиардерът и България

„Не се плаша от министъра на културата, а от културата на министъра...“

Знаете ли колко е напреднала технологията днес в сравнение с тази от преди десетилетие? Изкуственият интелект може да рисува! И не, не рисува произволни украшения или банални изображения, а създава дълбочина в рисунките си, характер, логика, символика. Да се чудим дали човек, или компютър е нарисувал някоя картина...

Но не за това ламтят социалните мрежи. Мултимилиардерът на века е в центъра и те жадно го обсаждаха за отговори с всеки пост. Под „те“ имам предвид българските държавници. Та за този милиардер, той е човек на съвременето. Обича напредъка и живее за младежта и за тяхното бъдеще. Оттук-оттам е хванал някоя шега:

– Сигурен съм, че това беше в „Elden ring“ – каза, гледайки ослепителната българска фотография. Ах, колко бързо всичко в интернет пламна... Възторг! Въодушевление! Гордост! – Милиардерът ни е забелязал! – българинът едвам сдържа съзлите си. Българинът само и това чакаше – да се удари в гърдите. Подмазвачески да се ухили, търкайки задоволено ръце и мислейки колко тежко ще му стане джобчето с банкноти. Веднага започва една едностранна кореспонденция:

– Не „Elden ring“ (невежо – под мустак), а България! България! Елате, вижте, нахранете се, напийте се! Всичко за ваша сметка! (смутолесено) Да разгледате малко България и чудесата ѝ. Ще научите за историята и културата на народа ни! Има какво да се види...

Брей, че сериозен и културен народ. Обаче „народ с култура“ и „културен народ“ беше ли едно и също?

„След такава масирана атака по всички фронтове и стотици съобщения – севорна дружина планина повдига (милиардер довежда).“ То не бяха покани за посещение, разкривени любезности, то не бяха клоки и познатите ни „фейк нос“. Ама тези нещица са ни като знамето, герба и химна.

А шегата бе толкова очевидна. Но не за замъглените от меркантилност мозъци. Колко жадни за слава са... Българите пред Ахила Пелеев и старогръцките поети са титани!

Ама заради своята закласнатост не виждат колко дребни са те самите пред всичко останало. Искайте внимание, нямате грижи. Разпространявайте красотата на родното, за това пък дори се насърчавате взаимно. Но когато се хвалите в интернет за културата и корените си, моля ви, поне не се излагайте!

Като приключих, седнах обратно на мястото си спокойно. Всички ме гледаха недоумяващо. Какво пък, не беше нужно да ме разбират. Нали затова има „Elden ring“ с омайните си фантастични пейзажи. Техния смисъл щяа го да разберат точно както го разбира и милиардерът. Който, между впрочем, така и не дойде. Дали вече очароването му от българската природа не бе замряло, или пък беше заради *човешката* българска природа?...
Николай Петков, 106

Въпреки че от написването на Алековото произведение са изминали над 120 години, смело можем да твърдим, че времената и нравите не са се променили. В страната ни все още живеят байганьовци, за които нагаждачеството, конформизмът, лицемерието, келепирджилъкът, скъперничеството са фундаментални ценности. Те не биха могли да се докоснат духовно до постиженията на европейската култура, които възпяват в себе си напълно противоположните разбиращения за достоен живот, изповядвани и от Алеко – честност, щедрост, толерантност, култура на поведение и спазване на законите.

Началното изречение на книгата е показателно за развитието на героя в духовен и физически аспект. Той променя своята външност – сваля знаците на робството и на старото и наметва белгийската мантия – символ на навлизането ново и европейско в живота на българина. Но външната промяна не води до промяна в духовен план – вътрешно Бай Ганьо си остава с все същите ценности, начин на мислене, поведение. В хода на сюжетното действие Ганьо Балкански също не търпи промяна – този път нито вътрешна, нито външна. Въпреки че ходи по Европа, той не успява да се докосне до нея. Не се интересува, той всичко си „знае“. „Какво ще ѝ гледам на Вена, град като град“. Едновременно с това е готов да замени „досадните“ занимания на ума с привлекателните телесни удоволствия – предпочита да обядва, вместо да разглежда дворците в Прага.

Втората част на книгата изобличава още повече истинската същност на родния „герой“. Чрез неговите думи, мисли и действия е разкрит моралният или по-скоро аморалният му компас. Докато случките му в Европа пораждат смех, то тези в България вървят редом със страха – Бай Ганьо е готов с всички средства – измами, лъжи, подлост, да взеле във властта, дори с проливане на кръв, ако някой се изпреди на пътя му – поведение, напълно непристойно за един европейец, но нормално за бещия се в гърдите „булгар“.

Ако си зададем въпроса кой е съвременният Бай Ганьо – отговорът е много лесен, защото всички го знаем и разпознаваме. Това е политикът, който ни се усмива по телевизията, съдията, отсъждащ в полза на престъпника, продажната журналистика, всеки, който имитира дейност в полза на държавата с цел да се облагодетелства. Щеше ми се да цитирам и думите на Ботев от „Борба“, свързани с интелигенцията, но ще пропусна.

Какво ли би казал Алеко за съвременния Бай Ганьо? Може би би изпитнал „ламетник“ на своя Бай Ганьо, защото днес нещата са много по-страшни, отколкото смешни.

За да може българите да се почувстват европейци и България да стане истинска европейска държава, а не просто част от континента Европа, трябва да се приложат законите спешно и ерещу всички, които пречат по какъвто и да е начин да живеем в едно справедливо общество. Всичко, олицетворяващо байганьовщината, трябва да бъде отстранено и заклеймено, за да си гарантираме достоен живот.

Светлозар Нинев, 106

За света около нас

Граждани сме

Байганьовското днес е навсякъде – по улиците, в кафенетата и дори в семейството. За тези хора са присъщи алчността, егоизмът, конформизмът, бездуховието. Лишени са от емпатия, чистосърдечност и най-вече от достойнство. Те довеждат съвременето ни до културен разпад. Въпреки че учените смятат, че човекът е най-разумното същество, то Бай Ганьо опровергава тази теория. Неговото нагаждачество и непочтеността му, дори към собственото му семейство, го принизяват към най-низщата форма на живот. Той е човек, който ще извлече максимална полза от отсрещния, ще го омае с приказките си, че е „врял и кипял“ или ще се измъкне с някоя чуждестранна фраза, за да покаже „начетеността“ си. В бездуховните му очи не проблясва интерес към новото, към различното. Това, което вижда в Европа, е нещо обикновено и незначително за него – градове като градове, стради като стради.

Скъперничеството е друга присъща му черта. Той не би отворил кесията си, след като може да се възползва от гостоприемството на другите и да се храни на техен гръб. Все пак чудното е най-сладко! И макар в някои моменти нелепостта на Бай Ганьо да е смешна, то на по-късен етап придобива нов облик. След завръщането му от Европа се разкрива жестокостта му. Той е готов на всяка цена да постигне целта си, независимо дали това е морално, или не. Политическото му хамелеонство и конформизмът се открояват още по-ясно. Ганьо Балкански никога не изразява собственото си мнение. Той претегля на везна ползите и избира страната, която повече натезжава. Е, този образ не ни изглежда толкова далечен, нали?

Да, днешният Бай Ганьо няма нито калпак, нито червен пояс. Той не носи дисагите си през рамо и не крие мускулите си с розовото масло. Съвременният типаж изглежда малко по-различно. Често е облечен с маркови дрехи, за да парадират повече с парите си, а не толкова заради нуждата и желанието да ги носи. Този тип може да се познае по самонадеяната походка и по самочувствието без покритие. Той ще погледне снизходително и ще се опита да изпълне над останалите, най-вече с простотията си. И колкото човек да се опита да избяга от такива хора, те, за жалост, се срещат често и то на обикновени места. Такъв Бай Ганьо може да се види в магазин. Той ще направи всичко възможно, за да пререди останалите, защото не може да чака. Все пак да не е „балък“ като другите? За него не съществуваша думата бакшиш, защото той ще преброи всяка монета, ако трябва по няколко пъти, само и само да не се прекара. Примери могат да се дадат много, но резултатът е един и същ. За съжаление, много често се налага добри и съвестни хора да са ръководени от такива байганьовци само защото те имат стабилен гръб, на който да разчитат и да се опрат. Парите и властта са тяхната водеща цел, която ги подтиква към жестокост и жаждата им за материалното славно ги тласка към жалкото им съществуване, лишено от смисъл.

Трудно е да се живее в свят с такива хора, но има и положителна страна, защото показват границата между моралните ценности и духовната нищета, която не трябва да бъде прекривана. Такива байганьовци все още ще има, но от нас зависи дали техният брой ще намалява.

Сиана Димитрова, 106

Бай Ганьо е един от най-ярките и колоритни образи в българската литература. Не можем да определим какви чувства изпитвах към този герой – дали весели, смеейки се на комичните ситуации, в които попада, или тъжни, оценявайки това, че такива хора като него управляват твоето бъдеще днес. Характерна черта на героя е желанието да получава лична изгода от всичко, най-силно открояващо се в политическото му хамелеонство. Хамелеонът е животно, което променя цвета си в зависимост от средата, в която се намира, използвайки го като средство за защита. Свързваме животното с политиката и формираме понятието политическо хамелеонство – промяна на позицията според обстановката. Постапени на везна, политическото хамелеонство в книгата и политическото хамелеонство днес тежат поравно, а дори днешното надвива байганьовското. Както героят на Алеко иска („я депутат да ме изберат, я кмет“, „келепир има в тия работи“), така и много политически хора днес не мислят за род и родина, продават себе си и вярата си за жълти стотинки, само и само келепир да има. Това са егоистични и ограничени човече с голямо самочувствие, също като Бай Ганьо. Какво да гледам на тая Виена, ходят по страните не за да станат по-богати със знания за новото и непознатото, за бита и културата, а за да „натрупат капитал“.

Затова светът и тогава, и сега гледа и не иска да не види! Какъв по-ярък пример за политическо хамелеонство от случилото се след завръщането на Бай Ганьо от прословутото му пътуване до Европа... Писането на писмото в подкрепа на Стамболов разкрива коренната промяна на възгледите на главния герой, след като се запознава с реалната политическа обстановка, недвусмислено показвайки политическо си хамелеонство. Без колебание променя всяка дума в писмото с обратна по значение и смисъл. Обезценявайки силата на словото, става удобен на политиката и на себе си. Така героят остава верен на основните черти на характера си – нагаждачество, конформизъм, келепирджилък, алчност, лицемерие, които му осигуряват охолол начин на живот. С умело следене на политическия вятър и заучените хитрини винаги се озовава от правилната страна на политиката.

Дотук говорихме за политическото хамелеонство в книгата на Алеко Константинов, в което, като в топло зимно палто е облечен главният му герой. Време е да очертаям факта, че същата тази книга все едно е писана тук, в сегашния високотехнологичен век. Бай Ганьо е толкова ярък и отличаващ се образ, че излиза от кориците на книгата и успява да намери своите нравствени двойници днес. Аргументи в подкрепа на този факт има под път и над път, само да се огледам. Сегашните байганьовци като че ли взимат преевс в неравната битка с духовно богатите, разумните и „тия“ с морални ценности. То към политиката ли да се обърнеш, към културата и образованието ли да погледнеш, към какво? Навсякъде „келепир има в тия работи“, пък и „хората пари натрупаха“. И колкото и „тия“ с разума и с моралните ценности да мислят за родното и да слагат камък върху камък, все ще дойде някой Бай Ганьо с присъщите му прагматизъм, арогантност и безкрупулност, наметнал политическото си хамелеонство, да ги събори.

И така, има-няма 130 години вече четем и препрочитаме Алековата творба и я живеем. Но тайно, някъде между редовете, виждаме искрица надежда, че бъдещето няма да е само на байганьовците, а ще бъде европейци!

Мария Вуткова, 106

Не съм сигурен, че ако Алеко бе сред нас сега, щеше да е удовлетворен от факта, че след повече от век „Бай Ганьо“ е все още актуална книга, сякаш е писана преди една година, а не преди повече от 120. И не, не преувеличавам, а описвам тъжната реалност такава, каквато е.

Наясно сме какво представлява Алековият герой, известен на всички ни като Бай Ганьо – обединение на всичко онова, което не трябва да бъде. Именно това е и целта на неговото създаване – да направим изводи за самите нас и да се надяваме, че няма да изпадне в дилема дали това е образ, създаден от Щастливца, или някой ни е наблюдавал обстойно и ни е описал в книга – тогава вече е безнадеждно.

Алчност, вулгарност, „келепирджилък“, лицемерие – ще кажете, че това е описание на Бай Ганьо, но всъщност са черти, с които се обсъждаме ежедневно. Много пъти са ме съветвали, когато има някакъв проблем, да си задавам въпроса защо? И мисля, че сега е подходящият момент да го направя. Ние сме народ, който няма да погине, каквото и да става – качество, присъщо и на Бай Ганьо, макар и да го проявява по неправилен начин. Но много обичаме да се оправдаваме и винаги сме невинни. Знам – не всички хора са такива, но това е масата. Не твърдя, че и аз самият винаги съм бил честен и откровен и не вярвам, че на този свят съществува такъв човек, който с ръка на сърцето може да го каже. Но в далена ситуация винаги трябва да тръгнем от нас, пък после да „даваме акъл“ на някого друго. Отделен е въпросът дали те ще приемат нашата препоръка, или в замяна ще ни удостоят с някой вулгаризъм.

„Ние сме балканци“, „на нас това ни е вродено“ – все изтъркани фрази, които чуваме безброй много пъти. И същевременно претендираме, че сме „модерни“, държим да демонстрираме величие и когато видим успешен човек, казваме: „Кой знае този какъв мафиот е“ – това не са ли все черти, присъщи на байганьовщината? Пък после обясняваме, че сме претърпели развитие...

Ние сме европейци, но само на хартия. На практика има силно разминаване между нас и западноевропейските народи. Въпреки многократните опити да им подражаваме всъщност промяна няма. Но и не смятам, че трябва да го правим. Те имат своя култура, а ние – наша. Благодарение на вярата и традициите ние сме оцелели през вековете – това е нещото, което трябва да браним.

Ние сме българци и вярвам, че както имаме славно минало, така можем да имаме и поне наполовина толкова бъдеще, колкото и нерешено да звучи. Важно е да сме уникални по своето, но времето налага промени, промени към по-добро, промени, които започват от самите нас, а не зависят от други нации.

Виктор Иванов, 106

Политическото хамелеонство е безпринципно поведение на хора, които се нагаждат според обстоятелствата, потискат собственото си мнение и се съгласяват със силните на деня в името на личните интереси. Акт, останал безнаказан и в Алековото време, и в наши дни. Всичко това води до разпадане на човешкия морал и човешките ценности.

След завръщането си от Европа Бай Ганьо веднага изразява публично своето верноподаничество към властта. Внезапното падане на Стамболов всява страх у Бай Ганьо и неговите другари. Обзелят ги ужас и съпътстван от тяхното малодушие, лицемерие и липса на достойнство. Байганьовските дейности се задвижват въз основа на възгледа, че властта е най-сигурната гаранция за материален просперитет. Поради тази причина главният герой инициира промяната на посланието до княза. Чрез него се доказва пълното обезценяване на словото и липсата на угризения на съвестта за тяхното деяние.

Байганьовщината не спира дотук. Героят се бори за властта на всяка цена, дори провежда избори, което показва, че нищо не е способно да го спре да пъзли „нагоре“ заради келепира и богатствата. Той никога не е в опозиция. Показва подлостта и нищожие на хамелеона, който не се интересува на кого ръкопляска или кого хули. Друг важен момент е разказа „Бай Ганьо журналист“. В него той създава вестник с цел материално облагодетелстване. Ироничното е, че го кръпвава „Народно величие“, при условие че го създава с цел да обругае противниците, да наклевети врага. Героят се колебае по кой път да поеме – дали с правителството, или с опозицията. Политическото хамелеонство е в основата на неговите възгледи и надделява. „Взема се решение да се съобрази с времето, обстоятелствата, па и с келепира, ако е рекъл господ“.

Можем да свържем с политическото хамелеонство една от фразите на Имануел Кант, философ през XVIII век. Имайки предвид поставянето на своя личен интерес над интереса на другите, свеждането на останалите хора до манипулирани обекти, използвани за собствени цели, това е „радикално зло“.

В нашето съвремие хамелеонството продължава да бъде злина. Политиците постоянно се прехвърлят от една партия в друга и променят своите убеждения, за да повишат своята позиция и сферата на влияние. Тези действия не са в интерес на развитието на обществото, вредят му и водят до неговия упадък.

Както е казала една народна мъдрост – „Вълкът козината си мени, но нрава – не“. По същия начин промяната на политическата окраска не означава, че се променят скрупулите на човек. Колкото и партии да се сменят, колкото и правителства да подкрепя Бай Ганьо, този тип хора винаги ще са преследвани от стремежа за осъществяване на лични интереси – келепира и материалното облагодетелстване.

Цветан Върбанов, 106

Мисията, тревогите и мечтите на съвременната жена

Хилядолетия наред жената заема особено място в хода на живота. Вплитайки в себе си нежност и сила, тя е пазител на любовта, дома и традицията, носител на грижата и спокойствието. Тя е хармония и баланс, които не могат да бъдат заменени. Безкраен извор на вдъхновение и несравним пример в житейския път на всеки един човек.

Колкото и суперлативи да наредим за силните и истински жени, те никога няма да бъдат достатъчни. Особено в контекста на нашето съвремие, което изисква повече от всякога. Да бъдеш жена именно днес, не е никак лесна мисия. Трябва да съчетаеш в себе си един огромен набор от качества, да придобиеш неимоверно много умения и да се научиш да намиращ равновесието между дългите работни дни и отговорната семейна среда. Да, днешната жена не е просто съпруга, майка и домакиня, макар че тези роли изобщо не са леки сами по себе си. Днешната жена освен тях, трябва да включи в ежедневието си и работата и учението, които ще ѝ позволят достойна и успешна кариера. Точно този успех, независимо дали голям или малък, е ключът към това една дама да бъде вдъхновяваща с усилията и знанията си, но и независима в своите собствени желания и дела. И нека не забравяме – към всичко това особено важен акцент е външният вид, красотата и енергията, които тя излъчва. Елегантността и женствеността са поредните значими допълнения в безкрайния списък от качества, които жената е длъжна да придобие, съхрани и предаде на бъдещите поколения. Възможно ли е обаче едно крехко същество да понесе върху плещите си всички тези задължения? Истината е, че жената е живото доказателство колко сила, храброст и издръжливост има в човешката природа. Замислете се само – жените с гордост и воля

Теодора Цонева, 8в

понасят всички душевни и телесни болки, стаяват сълзите си, борят се с терзанията си и като същинска птица феникс излитат с огън от пепелта, за да продължат своите собствени битки и мисии. Огледайте се и съм сигурна, че ще намерите мигновено поне няколко примера в своя кръг – майка, баба, приятелка... Все примери, които ежедневно ни напомнят, че не бива да се предаваме пред трудностите и да изоставяме мечтите си. И това далеч не означава, че сме направени от камък – неспособни да тъгуваме, да се чувстваме изтощени, уморени, дори отчаяни. Но точно това е женското начало, което всеки носи у себе си малко или много. Също като водата – спокойна, равна и животворна, женската сила е необходима всекиму, за да се почувства сигурен, защитен и обичан. След най-страшната буря обикновено изгрява най-красивата дъга.

През цялото това време трябва да имаме надеждата и вярата, че най-доброто предстои. Мечтите и красотата, която виждаме в тях, са движеща сила във всеки един етап от нашия живот. И също както силата, уменията и качествата на една вярваща в себе си жена са безкрайни, така и списъкът с меч-

тите ѝ е дълъг и безграничен. Най-голямата мечта винаги е любовта – онази огромната, споделена, стопляща сърцето любов, която те кара да искаш да полетиш от щастие. Сигурността в прегръдките, красотата в дните, цветята с и без повод, споделеността, пътуванията, усмивките на лицата на любимите хора... Толкова е дълъг и този списък, по-дълъг дори от този със задълженията. Наскоро прочетох някъде, че мечтите ни трябва да бъдат толкова големи, че да можем да растем в тях. И няма по-голяма истина за мечтите на съвременната жена – те трябва да бъдат огромни, без лимит, за да ѝ позволят да продължи да върши всички свои задачи, да изпълнява всички свои мисии, да става все по-добра, все по-даваща, все по-грижовна, все по-красива, сияеща, щастлива и осъществена. Не е лесно, но си заслужава. Когато откриеш смисъла и любовта в дните си, всяка пречка ти се струва незначителна. Защото да си една достойна и вдъхновяваща съвременна дама е призвание, което трябва да приемеш с отворени обятия и с ясно съзнание, че си тук, за да създаваш, да твориш и да даваш. Защото жените пишат историята.

Божидара Палова, 11в

Книжно предложение

Кланът на вълчицата

От Майте Каранса

Анаид е 13-годишно ниско, слабо момиче с изключителни постижения в учението, което автоматично я прави тормозена от по-популярните момичета и момчета. Тя е обект на насилие и подигравки, а една сутрин изчезва майка ѝ. Преди години по същия начин изчезва и най-обичаният за нея човек – баба ѝ, която откриват убита в гората. Анаид остава на грижите на възрастната леля на майка си и нейните приятелки. Докато се впуска в разследване, за

да намери майка си, тийнейджърката разбира, че е наследница на древния клан на вълчицата – магьосници Омар, които от много време помагат на хората, но вечно са в конфликт с безмилостните и кръвожадни вещици Одиш.

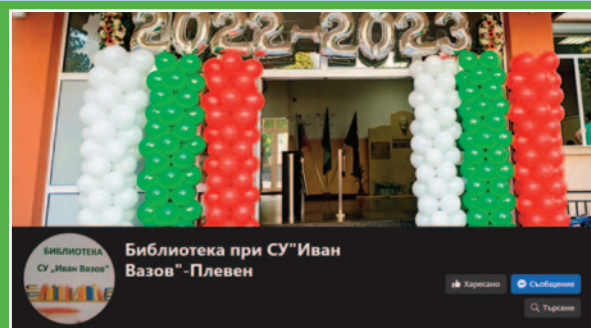
Анаид трябва да преодолее много препятствия, за да успее да спаси майка си и да разбере цялата история на своя клан.

Никол Ангелова, 8а

Вече и в мрежата

Може да последвате страницата на библиотеката към иновативно училище „Иван Вазов“ във Фейсбук, за да сте запознати с всички инициативи, които се осъществяват там, и да научавате първи куп интересни факти от необятния свят на науката и изкуството.

Очи в очи

Ние питаме – те отговарят

Част първа: Празникът на мама

Деа, 3д клас

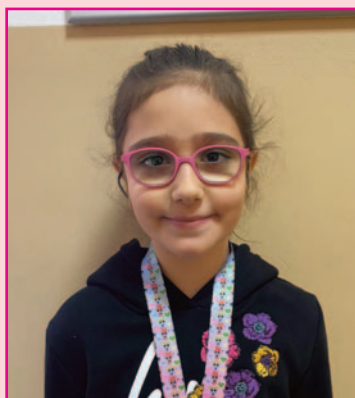
– Според теб за какво мечтаят жените?
– Да имат хубав живот и много животни!
– Защо майката има специален празник?
– Защото е модерно.

Рая, 3г клас

– Какво ще подариш на своята майка за 8 март?
– Аз ще ѝ подаря зюмбюл, картички и много любов!
– Защо майката има специален празник?
– Защото тя е най-святото нещо на този свят и заслужава всичко, което човек има. Също така, защото „мама“ е най-святата дума на света!

Никол, 3г клас

– Как помагаш на своята майка?
– Помагам ѝ с готвенето и чистенето вкъщи.

Борислава, 3г клас

– Кой е най-хубавият подарък, който си подарявала на майка си за 8 март?
– Гердан с формата на сърчице и камъче!

Дариа, 3г клас

– Защо майките имат специален празник?
– Защото тя е най-скъпоценното нещо за децата, тя ни е родила и заслужава този празник.

Димана, 1а клас

– Какво ще подариш на мама за 8 март?
– Пръстен или парфюм.

Любослав, 1а клас

– Как помагаш на мама вкъщи?
– Като сервирам понякога за вечеря.

Кристиян, 1а клас

– За какво мечтаят жените?
– Да са красиви.
– А какво би подарил на момиче за 8 март?
– Пръстен!

Дея, 1б клас

– Как отбелязвате 8 март вкъщи?
– С баба плетем мартеници.

Ивелина Борисова, 8в
Стефания Петрова, 8б

Продължава на стр.10

Мартеници зад граница

В чужбина или в България българите винаги си остават българи и това, че не са в пределите на страната си, не им пречи да спазват българските традиции. Част от роднините ми са от дълги години в чужбина, но винаги се придържат към българските обичаи. Ежегодно на 1 март се закичват с мартеници и украсяват вкъщи по случай празника. Сигурно се питате откъде се сдобиват с мартеници. Най-често си ги правят ръчно или им ги изпращат от България.

Споделят как на чужденците са им интересни тези червено-бели гривни, които сънародниците ни слагат, и ги питат за символиката. Когато разберат целта, с която ги носят, нашата култура става още по-привлекателна за тях.

Ана-Мария Христова, 116

Промяна на изчакване

Ти, обеща ли си какво ще постигнеш през новата година? А започна ли да действаш? В края на всяка година си правим равнометка за изминалата и си поставяме цели, които да изпълним. Нека да се запитае каква е причината да си обещаем нещо конкретно и дали то е толкова необходимо.

Всички сме чували изречението „Тази година тръгвам на фитнес“. Да, наистина движението е полезно за здравето и външния вид. Но това може да стане скучно и досадно. Планираното занимание започва да ни тежи и все по-често го отлагаме, така правим целта неизпълнима. Дори и при най-доброто плануване в този случай няма да съумеем да реализираме своето желание. Затова новото ни начинание може да бъде съчетано с другите ни интереси и да ни доставя удоволствие. Нека да не забравяме, че е важно да подхождаме с интерес и да се забавляваме. Открий това занимание, което ти харесва, търси го в различните спортове, танци и други. Друго често срещано обещание е породено от чувството ни за вина към хората около нас, мисълта, че не правим достатъчно за тях. Всеки в края на годината съжалява, че не е изслушал свой приятел, че не е прекарал достатъчно време с близките си. Да обърнем

внимание на близките си не означава да правим хиляди планове за срещи с тях. Една дума, един малък жест или едно кратко обаждаване са достатъчни да зарадват някого. А когато осъзнаеш, че ти и хората около теб заслужавате това споделено време, реализацията на новата цел става лесно постижима. Обръщайки повече внимание на приятели и роднини, ставаме по-щастливи и по-силни. Това са най-приятните моменти, тогава изграждаме и най-незабравимите си спомени. Проблемите, споделени с близки и приятели, се решават по-бързо. Времето, прекарано с тях, е безценно.

С идването на новата година много хора си обещават да бъдат по-състрадателни и милосърдни, да помагат на нуждаещи се, да се грижат за бездомни животни, да опазват околната среда... Често се смята, че тези каузи са обречени на провал, поради факта, че това са глобални проблеми, които не могат да се решат с действието на един човек. За постигането на тази цел има хиляди организации, които са проучили и знаят как да помогнат. Присъединявайки се към планирани от тях събития, можеш да бъдеш полезен и да изпълниш обещанието,

което си дал пред себе си.

Има и хора, които казват своите обещания, заплениени от новогодишната еуфория. Намислят ги с идеята да се случат, но не действат. Все едно това обещание не е за тях, а за другите. Нищо няма да ни се поднесе наготово, ние трябва да се борим, да търсим и да действаме. Може би заради това общото мнение за новогодишните обещания, е че те не се изпълняват.

Всяко дадено обещание цели да направи живота ни по-добър и по-успешен, но изпълнението му е свързано с редица препятствия, които трябва да преодолеем. Една изпълнена цел ти дава сила за друга. След един успех смело поглеждаш към следващото предизвикателство. Следвай мечтите си и не се отказвай. Всяко обещание може да стане реалност. Както е казала великата Коко Шанел: „Ако искате да имате това, което

никога не сте имали, ще ви се наложи да правите това, което никога не сте правили.“

Марта Милева, 8а

На всеки му е до болка познато отлагането – „Ще уча след половин час“; „Започвам да спортувам от понеделник“... А защо постоянно отлагаме? В повечето случаи действието е полезно за нас, но ние просто нямаме нужната мотивация. По-лесно ни е да останем в комфортната си зона, но така изпадаме в порочен кръг, поставяме себе си в застой. Проблемът е, че малките отлагания водят до по-големи последици. Днес например ще отложим попълването на учебната си тетрадка по някой предмет. Постепенно ще се насъберат няколко урока, а докато се усетим, вече ще е време за проверката им. И какво правим тогава? Пишем ги в последния момент, но как ги

пишем... Ще кажете, че домашните нямат общо с житейските цели, но не смятам така. Изграждаме се като личности именно в училище. Всяка отложена промяна, всяко negliжиране води до нещо друго. Ако предприемем нещо, то то ще е в последния момент, когато вече наистина нямаме избор.

Обаче се подготвяме за промяната, просто я оставяме на пауза. Сигурна съм, че всеки има познат, който се захваща с нещо от нова година, от понеделник, от утре. Но крачката към промяната може да настъпи и в обикновена събота. Не е нужно да чакаме специално събитие, ден или момент. Липсата на мотивация е причина и все да очакваме нещо насреща, ако изпълним обещанието X.

Дали все така промяната ще е на изчакване зависи от нас самите!

Ева Иванова, 8б

Невидимият лекар

В навечерието на Осми март – празника на жената, реших да ви запозная с професията на една майка, която намира баланс между отговорната си работа и семейството. Освен за дома и децата, тя се грижи неуморно и за своите пациенти, посвещава се на всеки.

Някога запитвали ли сте се какво се случва по време на една операция? Сигурно си представяте всевъзможни сцени. Но човекът не изпитва болка. Как? Чрез **анестезия**. Тя кара хората да заспят и да не усещат болка. Ролята на лекаря, който извършва анестезията, е изключително важна.

Терминът „анестезия“ има старогръцки произход и означава „загуба на чувствителност“. Днес кажем ли „анестезия“, ние разбираме **упойка**. Първият опит за анестезия е осъществен на 16 октомври 1846 г. от американския стоматолог и хирург Уилям Мортън. Той е използвал упойващо вещество – етер, при операция на тумор на врата. Анестезиите са няколко в зависимост от вида на използвания анестетик (лекарство), вида на операцията и състоянието на пациента. При **обща анестезия** пациентът е в безсъзнание, дишането е потиснато и специален апарат „диша“ вместо него. Болният не чувства нищо и след това няма спомен за случилото се. При **регионалната анестезия** пациентът е в съзнание, като няма чувствителност в определена област от тялото – например горен или долен крайник. Такава е т.нар. **спинална анестезия**, при която се въвежда медикаментът чрез убождане в областта на кръста между прешлените. Получава се парализиране на долната част на тялото за около 3-4 часа и паци-

ентът не усеща и не може да движи долните си крайници.

Операцията на всеки пациент започва и завършва с анестезиолога! Негов асистент и част от екипа е анестезиологичната сестра. Тя знае всяка стъпка от хода на анестезията и участва активно в обгрижването на пациента. Разбираемо е притеснението и напрежението, което изпитва всеки човек, легнал на операционната маса. Преди да започне да въвежда в анестезия, анестезиологът провежда разговор с пациента, с цел намаляване на стреса и успокоение. След това се въвеждат лекарства в кръвообращението, които допринасят за допълнително понижаване на страха – премедикация. Пациентът заспива. Следва същинската част, изключително важна и отговорна – **спиране дишането на пациента**. Анестезиологът има **около 3 минути** време, за да го върне чрез специална тръба в трахеята, която се свързва с анестезиологичния апарат за започване на обдишване (апаратът диша вместо пациента). Ако лекарят не успее да извърши действието в определеното време, има реална опасност пациентът да загине. Сами разбирате в каква напрегната ситуация работи лекарят. След т.нар. **интубиране**, пациентът спи, не усеща нищо, не реагира на дразнения – той се намира в дълбока анестезия. Операцията може да започне. Да не

си мислите, че с това работата на анестезиолога приключва. По време на цялата операция лекарят следи основните жизнени показатели – кръвно налягане, пулс, сатурация и дълбочина на анестезията на специални монитори. При необходимост се намесва адекватно. Ще попитате дали е възможно пациентът да се събуди преди края на операцията? Не, разбира се – затова е анестезиологът. Състоянието на сън се поддържа чрез постоянното приложение на анестетик венозно или инхалационно. Когато операцията завърши и всичко е минало добре, пациентът и неговите близки благодарят на хирурга, а анестезиологът, като че ли остава в сянката му. Тук не говорим за слава, пари или подаръци, а за това, че доста голяма част от хората не са наясно колко е важна ролята на анестезиолога за една операция. Вие не забравяйте, че тя е неосъществима без невидимия лекар – без вашия анестезиолог.

Създадох този текст въодушевена не от кой да е анестезиолог. Моята майка ме вдъхнови да ви запозная с тази професия. Благодаря ти, мамо, за това, че винаги си до мен и ме подкрепяш. Обичам те!

Ира Карабиберова, 8б

Станимир Николов, 7з

Очи в очи

Продължава от стр. 8

Част втора: Отличници, взаимоотношения, зима

Защо се женят хората?

София, 3г – Защото се обичат!

Дариа, 3г – За да имат деца и да бъдат щастливи.

Какво печелят отличниците?

Анна, 3г – На края на годината печелят медали и много купи.

София, 3г – Отличниците печелят успехи.

Анна-Мария, 3г – Много успех, щастие и хубава работа.

Къде отива зимата?

Катерина, 3г – Където е най-студено!

Мартин, 1г – Просто си отива.

Ивелина Борисова, 8в
Стефания Петрова, 8б

Филмите, които да очакваме през 2023

Всички обичаме да гледаме филми и често се вълнуваме, когато се очаква да бъде пуснат някой нов, за който сме били нетърпеливи. 2023 обещава много вълнуващи кино продукции в различни жанрове.

Ще започнем от екшъните. Сред най-чаканите филми са тези на компанията „Марвел“: „Пазители на галактиката:

част 3“, „Ант-Мен и Осата: Квантомания“, „Семейство Марвел“, „Ловецът на Крейвън“ и „Спайдър Мен: През Спайди-вселената“. Всички тези заглавия са продължения на вече излезли поредици, но има и такива, които не са пряко свързани с поредицата, към която принадлежат. Например „Ловецът на Крейвън“. Този филм е от поредицата

„Спайдър-Мен вселената на Сони“, но от компанията казват че няма да бъде пряко свързан с нея. Друг екшън филм, очакван от много хора по света, е „Бързи и яростни 10“.

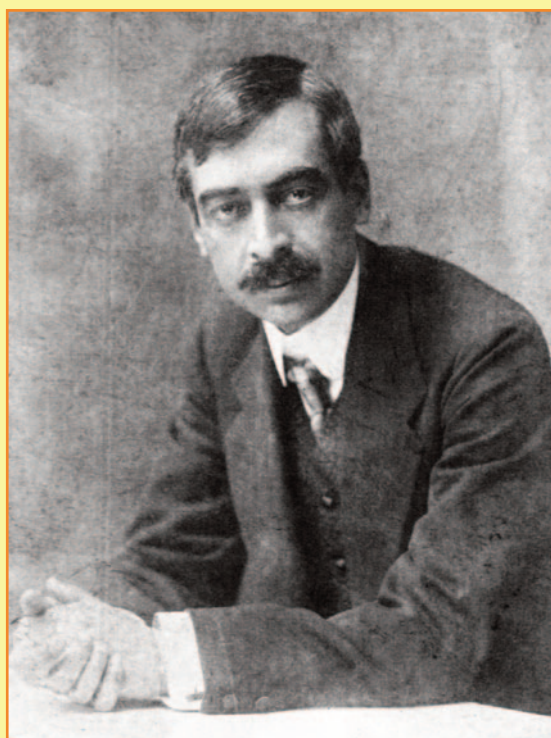
Неговата световна премиера предстои на 19 май.

Тази година на големия екран ще се завърне филм, чакан от феновете цели 15 години. Може би повечето от вас са се досетили, че става въпрос за „Индиана Джоунс и реликвата на съдбата“. Премиерата е на 30 юни. Друга дългого-

Лично творчество

Яворов

В Чирпан един ден, първи ден, зимен ден, се родил един човек – талантлив и озарен от чудно едно призвание: без образование уникално да вдуми човешкото страдание.

Нарекъл се Джемо, Крачев, Отело и под други имена скрил своето потекло на Пейо Крачолов – прост телеграфист и прокълнат идеалист.

Станал войвода! Из македонските храсти хранел своите освободителни страсти. Но погром сполетял неговото упование: Великденско-Преображенското въстание...

Недостижими отговори той затърсил и не намерил, макар света да бил претърсил. Битието – смяна на горещници и студ – му се сторило луд, черен сизифов труд.

И каквито и връзки в ума си да рисувал, и колкото и да бленувал и будувал, любовната присъда – последни били нейните думи – тежки като куршуми.

От първо лице запечатал той болка и рани, меланхолия, безсъния, истини изстрадани... На глада турил плът, на духа – чистота и ги преплел в образа на мечтаната жена.

Писал, та писал – страданието изписал! Слил даже другите от кръга „Мисъл“! Наричан бил убиец, романтик, реалист, но ние си го знаем като първия символист.

Защото на това угасващо в Европа направление създал български прочит и с родно звучение изпял песните на прокълнатите поети. Вовеки ще се разказват неговите сюжети!

Поклон, поете!

Гергана Христанова, 10в

Изгрев на любовта

Как мога да те заменя,
когато в главата ми вечно се въртиш,
как да не блестя,
щом с поглед ти ме озариш?

Очите ти прекрасни
и усмивката ти скъпа
са за мен така безкрайни,
че мисълта за теб ме побърква.

Погледни ме, покажи ми,
що за чувства са това,
любовта ми ти вземи
и радвай ме както цвете от сутрешна роса.

Ивелина Борисова, 8в

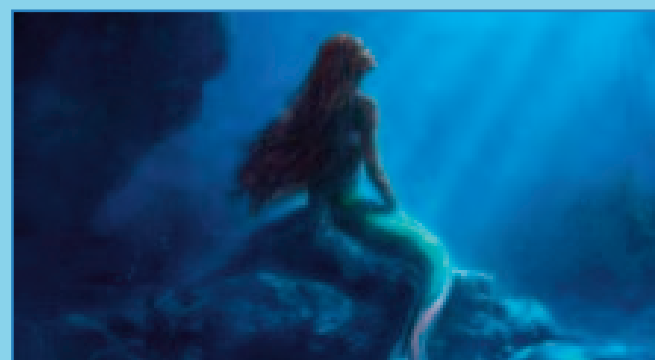
Росица Цигуларова, 8г

дишна поредица също ще зарадва своите почитатели с продължение – ужасът „Писък 6“ ще може да ви

изплаши по кината още на 10 март. От този жанр очакваме малко по-късно през годината – на 8 септември, да излезе и „Монахинята 2“.

Почитателите на френската литература ще имат възможността да се докоснат до поредната филмова адаптация по романа на Александър Дюма-баща – „Тримата мускетари“. Филмът ще бъде разделен на две части, но и двете се очаква да бъдат пуснати през 2023 г.

Интересът на най-малките ни читатели вероятно ще предизвикат филми като „Супер Марио Bros: Филмът“ и игралният филм за „Малката русалка“.

И накрая, но не на последно място ще обърнем внимание и към българските филми, на които ще можем да се насладим. В самото начало на 2023 зрителите имаха възможността да гледат „Януари“. Скоро бяха представени и „Игра на доверие“ и „Шекспир като улично куче“ – филм на актьора Валери Йорданов, който разказва за трудния път и изборите, пред които се изправя човек.

Вземете си пуканки и приятно гледане!

Цветина Данчева, 8г

Хороскоп Месец март

Овен – Очаквате с нетърпение спокойствието. Ще можете най-после да се насладите на собствения си уют. Прегръдки, гледане на филми и занимания с любимия – ще се възползвате от тези часове за двама и по този начин ще заредите своя акумулатор. За необвързаните – напълно е възможно да се насочите към нова любов, като Меркурий ще ви предпазва от спънки. Не трябва да си давате почивка сега, а просто да продължавате напред и ще можете лесно да постигнете дори неочакваните цели.

Съвет: Търсете съгласие с околните.

Телец – Ще проявите голямо разбиране към близките си и ще им помогнете с решаването на проблемите. Не бива обаче да пренебрегвате себе си и нуждата да възстановите енергията си. Ще търсите идеалния партньор, ще се борите докрай за любовта. Продължавайте в същия дух, но не прекалявайте.

Съвет: Без ограничения само за това, което е забавно!

Близнаци – Поради безгрижието си, сте много популярни в училище и на работното място. Походът сред природата ще ви даде урок по чистота и сериозност. Ще изкачите още едно стъпало по пътя на своето развитие в нача-

лото на март. Без значение къде отивате, ще се сблъскате с ново запознанство. Очаква ви нов приятелски кръг, към който скоро ще се привържете много силно. Новите приятелства ще отворят очите ви и ще ви накарат да видите обичайната среда от друг ъгъл.

Съвет: Влезте в нова територия – заслужава си!

Рак – В средата на март е най-доброто време да се влюбите отново. Безпогрешната ви харизма привлича противоположния пол. Сложете край на това да бъдете вълк единак. Време е да потърсите съюзници. Ако в училище или на работното място прехвърчат искри заради нов съперник, запазете спокойствие. Кучетата, които лаят, не хапят. Има предизвикателства, пред които трябва да се изправите, но с много дисциплина и правилни приятели ще се справите.

Съвет: Не се правете на помалки, отколкото сте.

Лъв – В работата умело защитавате позицията си. Финансови области ви позволяват да се отпуснете малко повече. Човекът до вас предпочита да чете скучна книга, отколкото да прекарва време с вас. Избира да излиза с приятелите си, а не с вас. Ще се почувствате пренебрегнати, но от

любов ще простите. Когато тези кризи бъдат преодоляни през първата половина на март, ще ви очаква отново хармонично партньорство.

Съвет: Овладейте трудните ситуации с хумор.

Дева – Недовършените задачи, закъснелите и неуспешни презентации ще изчезнат от бюрото ви, защото се очаква да поемете контрола над живота си. Възползвайте се от възможността да се изправите пред страховете си. Вашите верни приятели и колеги ще ви подадат ръка. Когато пролетта настъпи, съмненията за вас най-накрая ще свършат. Твърде дългото колебание води само до провал. Но от средата на март всичко става много просто, защото Венера знае коварните пътища, по които любовта обича да поема. Тогава идва краят на емоционалния хаос. Най-после ще срещнете своя идеален кандидат.

Съвет: Поддържайте връзка с приятелите си, дори да сте влюбени.

Везни – Успехът привлича завистта. Ако сте най-добри навсякъде, бързо ще намерите хора, които искат да ви саботират. Ето защо сега е важно да проверите вашите приятелства. В професионален план ще разчитате на надежден партньор. Вие трудно намирате време за отход, но напрегнатите дни вече са към края си. Успехът ще ви осигури така чаканата почивка. Не правете компромиси, когато става дума за заслуженото възнаграждение. Имайте предвид, че лекомисленото отношение в любовта може да бъде опасно начинание за вас.

Съвет: Вие знаете какво е добро за вас, изисквайте го.

Скорпион – Очаква се да видите някой, който ви е много близък, в съвсем различна светлина. Можете да направите повече, отколкото подозирате, но не си поставяйте ненужни препятствия. От време на време трябва да прекарвате време насаме със себе си и да слушате вътрешния си глас. Само по този начин можете да получите яснота и да планирате следващите стъпки.

Съвет: Бъдете внимателни, когато подписвате договори.

Стрелец – В състояние сте да завладеете нови професионални области за нула време. Хората обичат да разчитат на съветите ви, защото винаги сте прави. Месец март е идеалният месец за създаване на по-дългосрочни контакти. Ще намери голямата любов. Отдайте се на пролетните си усещания и се вслушайте в инстинктите си.

Съвет: Не си мърдайте пръста през уикенда! Почивките са важни.

Козирог – Март има много изненадващи моменти в ръкава си като стара любов от детството, която ще почука на вратата, а емоционалният хаос ще е налице. Със сигурност ще вземете правилни решения, но оставате привързани към онези, които означават много за вас. Всичко, с което се захванете, се увенчава с успех. Специалната креативност, съчетана с опияняващата жажда за действие,

позволява да се появят най-добрите идеи. Приемайте завистливите погледи като комплимент – ясна индикация, че сте направили всичко добре.

Съвет: Препятствията са за преодоляване.

Водолей – Не бива да губите времето си в тъга след негативно преживяване. Животът е твърде кратък, за да позволите на дреболии да развалят деня ви. Ще покажете истинската си сила, когато приемете слабостите си. Щедрият Юпитер носи неочаквани, но заслужени печалби. През втората половина на март звездите ви дават зелена светлина в любовта. За първи път ще научите какво означава да намерите истинската любов. През този месецът късметът ще бъде с вас.

Съвет: Не се сравнявайте с другите. Вие сте нещо специално.

Риби – Отворете прозорците и се насладете на слънчевите лъчи, които гъделичкат лицето ви. Ако имате домашен любимец, излезте на разходка в мечтаното мартенско време. Не се притеснявайте за здравето си – ще започнете пролетта в топ форма. Ще се радвате на много контакти през март. А вашият чар е най-голямото ви оръжие. Вие убеждавате със сила, с амбиция и решителност. Защото с минимални усилия достигате невъобразими успехи. Целият стрес е просто история – ще се владеете в точния момент.

Съвет: Внимавайте, преди да вземете решение.

Мирослав Борисов, 82

Загадки

1. Загуби ме веднъж и ще се върна по-силен. Загуби ме втори път и няма да се върна повече. Какво съм аз?
2. Какво ви принадлежи, но другите хора го използват повече от вас?
3. Какво изчезва, след като изречеш името му?
4. Като го купиш, е черно. Използваш ли го, става червено. Когато го изхвърляш, вече е сиво. Що е то?
5. Дават ми задачи, но когато ги изпълнявам, ми се сърдят. Какво съм аз?
6. Двама бащи и двама синове вървят по улицата. Откриват 3 ябълки. Всеки човек получава по една ябълка. Как е възможно това?
7. Какво е по-добро от Бога, по-лошо от дявола, бедните го нямат, богатите не се нуждаят от него, ако не го ядеш умираш?
8. Без значение колко често се сещаш за мен или ме използваш, в крайна сметка ме сменяш всеки месец. Какво съм аз?

Людмила Венциславова, 12а

Ная Недкова, 9в

Смях в класната стая

мана „Знаменитият идеолог Дон Кихот“.

Апокрифите са много радиационна /реакционна/ литература.

Ахил е образ с много поносителни черти.

Авторът се обръща с молба към Музо, за да му помогне да възпее гнева на Ахил.

Монархът/монахът/ Черноризец Храбър иска да убеди своя изстрадаел народ колко важни могат да бъдат буквите.

Гергана е расла между природата. Авторът разкрива душевното богатство на момата, но най-вече набляга на темата за белотата на българските девойки.

Ние неслучайно изучаваме ро-

Индже благодари и се сбогува с дядо Гунди /Гуди/.

Господине, иконата на Школо символизира злата змия от Адам и Ева!

– Какво е летописът?
– Казва се летопис, защото е написан през лятото.

– Аспарух казва: „Тук ще бъде България“...
–...и отпива от чашата на Никифор!

Госпожо, Зевс е голям плейбой!

В старогръцката митология всички са или жени, или деца на Зевс, а може и двете...

Редакционен екип

Людмила Венциславова, Божидара Павлова, Ана-Мария Христова, Вяра Димитрова, Николай Петков, Яна Янева, Стефания Петрова, Цветина Данчева, Ира Карабиберова, Катерина Тодорова, Ивелина Борисова, Никол Ангелова
Предпечат – Йончо Йончев
Редактор – Кристина Младенова
гр. Плевен ул. "Иван Вазов" № 46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; suivanvazov.com

Броят е редакционно приключен на 20.02.2023г.

Издава: ЛАБЕЛ ООД - гр.Плевен
Предпечат: label.bg
Печат: label.bg

Хартия: www.ema-bg.com

Тираж: 1000

6			9	7				3
7	3	4		6				9
	1		8	3	5	7		
	7			9	8	2		5
8	5		6		7		9	
				4		8		7
		8	3	1				2
		2	7	8	6	9		
							3	8

СУ
ДО
КУ

Отговори –
в брой 57

1		7		9	6			3
3					8		5	
			7		3			
						3	8	
		8	3					6
	6			8		4	9	
6	7		5				4	
		1			9			
		9	8	2	7		3	

Опозован: 1. Звезд. Когато сме деца, любимите ни звезди, след което се появяват
посланията. 2. Името ви. 3. Титлата. 4. Вълген. 5. Будител. 6. Разходката са се дадо.
баща и неговият син. 7. „Що“ 8. Лист, който се използва за писане.

Средно училище “ИВАН ВАЗОВ”

ИНОВАТИВНО УЧИЛИЩЕ

УЧЕБНА 2023/2024 ГОДИНА ПРИЕМ В ОСМИ КЛАС – ПРОЕКТ!

По Наредба №10 на МОН от 01.09.2016 г. за организация на дейностите в училищното образование (обн., ДВ, бр.73 от 16.09.2016 г., изм. и доп., бр.12 от 03.02.2017 г., изм. и доп. бр.46 от 09.06.2017 г., изм. и доп., бр.77 от 26.09.2017 г., изм. и доп., бр.48 от 08.06.2018 г., изм. и доп., бр.82 от 05.10.2018 г., изм. и доп., бр.32 от 16.04.2019 г., изм. и доп., бр.72 от 13.09.2019 г., изм. и доп., бр.43 от 13.05.2020 г., изм. и доп., бр.78 от 04.09.2020 г., изм. и доп., бр.85 от 02.10.2020 г., изм. и доп., бр.75 от 10.09.2021 г., изм. и доп., бр.69 от 26.08.2022 г.)

1. Прием в пет паралелки с интензивно изучаване на английски език:

1.1. Една паралелка с профил „Хуманитарни науки“:

1.1.1. Брой ученици – 26;

1.1.2. Профилиращи предмети – български език и литература, история и цивилизации, английски език, информационни технологии;

1.1.3. Форма на обучение – дневна;

1.1.4. Срок на обучение – 5 / пет / години;

1.1.5. Приемане чрез конкурс с полагане на приемни изпити по български език и литература и математика;

1.1.6. Балообразуване – три пъти оценката от изпита по български език и литература + оценката от изпита по математика + оценките по български език и литература и история и цивилизации от свидетелството за основно образование – максимален бал 500 точки.

1.2. Една паралелка с профил „Обществени науки“:

1.2.1. Брой ученици – 26;

1.2.2. Профилиращи предмети – география и икономика, история и цивилизации, английски език, информационни технологии;

1.2.3. Форма на обучение – дневна;

1.2.4. Срок на обучение – 5 / пет / години;

1.2.5. Приемане чрез конкурс с полагане на приемни изпити по български език и литература и математика;

1.2.6. Балообразуване – три пъти оценката от изпита по български език и литература + оценката от изпита по математика + оценките по география и икономика и история и цивилизации от свидетелството за основно образование – максимален бал 500 точки.

1.3. Една паралелка с профил „Природни науки“:

1.3.1. Брой ученици – 26;

1.3.2. Профилиращи предмети – биология и здравно образование, химия и опазване на околната среда, английски език, информационни технологии;

1.3.3. Форма на обучение – дневна;

1.3.4. Срок на обучение – 5 / пет / години;

1.3.5. Приемане чрез конкурс с полагане на приемни изпити по български език и литература и математика;

1.3.6. Балообразуване – оценката от изпита по български език и литература + три пъти оценката от изпита по математика + оценките по биология и здравно образование и химия и опазване на околната среда от свидетелството за основно образование – максимален бал 500 точки.

1.4. Една паралелка с профил „Софтуерни и хардуерни науки“:

1.4.1. Брой ученици – 26;

1.4.2. Профилиращи предмети – информатика, информационни технологии, английски език, математика;

1.4.3. Форма на обучение – дневна;

1.4.4. Срок на обучение – 5 / пет / години;

1.4.5. Приемане чрез конкурс с полагане на приемни изпити по български език и литература и математика;

1.4.6. Балообразуване – оценката от изпита по български език и литература + три пъти оценката от изпита по математика + оценките по български език и литература и математика от свидетелството за основно образование – максимален бал 500 точки.

1.5. Една паралелка с профил „Икономическо развитие“:

1.5.1. Брой ученици – 26;

1.5.2. Профилиращи предмети – математика, география и икономика, информационни технологии, английски език;

1.5.3. Форма на обучение – дневна;

1.5.4. Срок на обучение – 5 / пет / години;

1.5.5. Приемане чрез конкурс с полагане на приемни изпити по български език и литература и математика;

1.5.6. Балообразуване – оценката от изпита по български език и литература + три пъти оценката от изпита по математика + оценките по математика и география и икономика от свидетелството за основно образование – максимален бал 500 точки.

2. График за организиране приемането на учениците:

2.1. Провеждане на тестове по:

2.1.1. Български език и литература – 13 юни / вторник /;

2.1.2. Математика – 16 юни / петък /;

2.2. Обявяване на оценките от приемните изпити – до 26 юни / понеделник /;

2.3. Подаване на документи за участие в първи етап на класиране – от 5 юли / сряда / до 7 юли / петък /;

2.4. Обявяване на списъците с приетите ученици на първи етап на класиране – до 12 юли / сряда /;

2.5. Записване на приетите ученици на първи етап на класиране или подаване на заявление за участие във втори етап на класиране – от 13 юли / четвъртък / до 17 юли / понеделник /, от 8:00 до 16:00 часа, стая №314-кабинет на директора;

2.6. Обявяване на списъците с приетите ученици на втори етап на класиране – до 19 юли / сряда /;

2.7. Записване на приетите ученици на втори етап на класиране – от 20 юли / четвъртък / до 24 юли / понеделник /, от 8:00 до 16:00 часа, стая №314-кабинет на директора;

2.8. Обявяване на записалите се ученици и броя на незаетите места след втори етап на класиране – на 25 юли / вторник /;

2.9. Подаване на документи за участие в трети етап на класиране – от 26 юли / сряда / до 27 юли / четвъртък /;

2.10. Обявяване на списъците с приетите ученици на трети етап на класиране – до 31 юли / понеделник /;

2.11. Записване на приетите ученици на трети етап на класиране – от 1 август / вторник / до 2 август / сряда /, от 8.00 до 16.00 часа, стая №314-кабинет на директора;

2.12. Обявяване на записалите се ученици и броя на незаетите места след трети етап на класиране – до 4 август / петък /;

2.13. Попълване на незаетите места след трети етап на класиране и записване – до 8 септември / петък /.

3. Необходими документи за участие в класиране:

3.1. Заявление по образец;

3.2. Копие от свидетелството за завършено основно образование.

При подаване на документите за участие в класиране учениците представят оригинала на свидетелството за завършено основно образование.

4. Необходими документи за записване:

4.1. Заявление по образец;

4.2. Оригинал на свидетелството за завършено основно образование

Покана

Училищното ръководство на СУ „Иван Вазов“ очаква на среща – разговор родители на:

- бъдещите първокласници – 16 май
- завършващите четвърти клас – 9 и 10 май
- завършващите седми клас – 30 май

Срещите са от 18 часа в стая 318 – зала „Европа“

За подробности – suivanvazov.com